Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

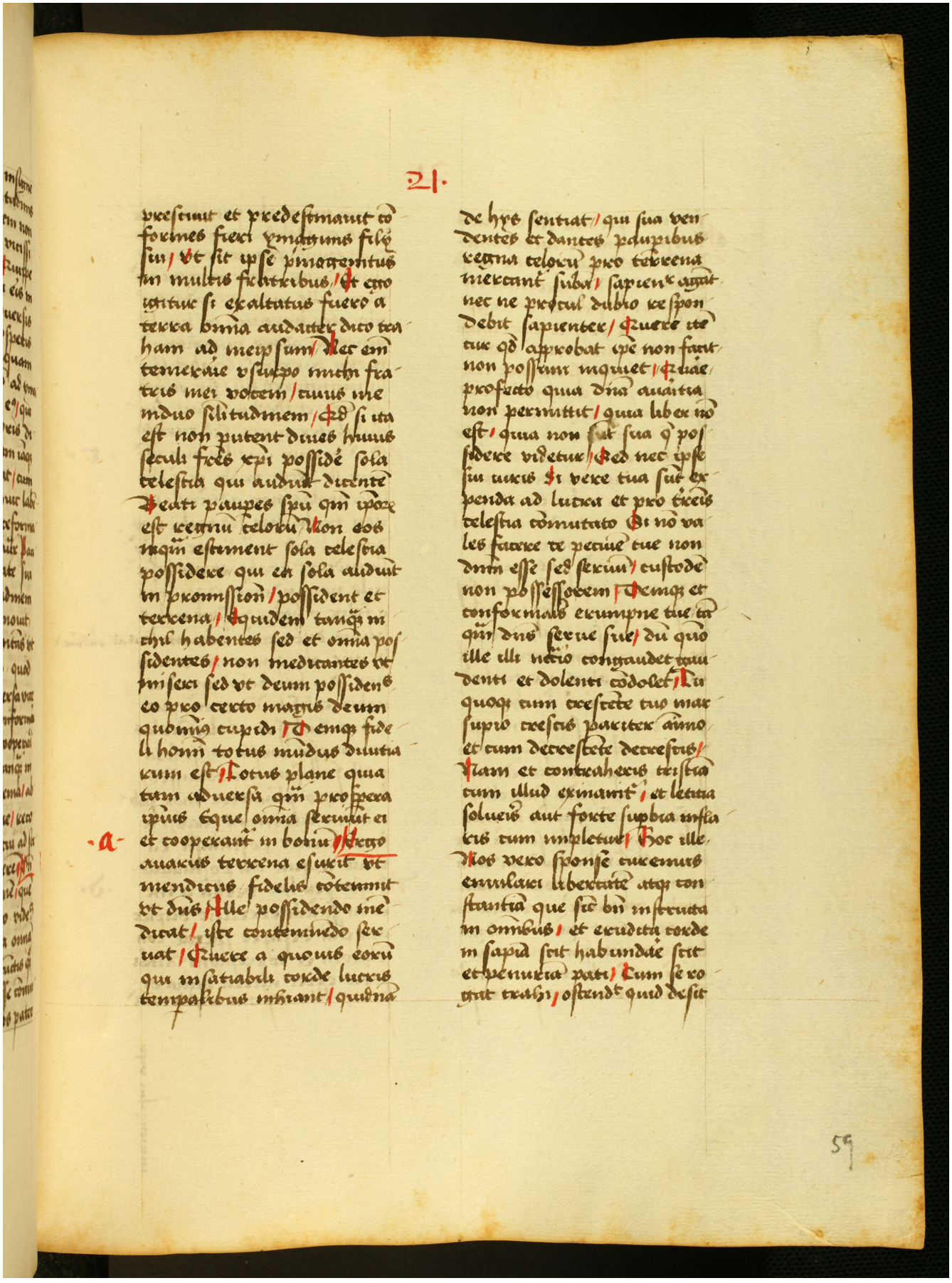

21.

presciut et predestinauit co
formes fieri ymaginis filij
sui / vt sit ipse primogenitus
in multis fratribus / Et ego
igitur si exaltatus fuero a
terra omnia audaciter dico tra
ham ad me ipsum / Nec eni
temeritate usurpo michi fra
tris mei vocem / tunus me
mdus sibi tudinem / Sed si ita
est non putent dnes huius
seculi fres xpi possidé sola
celestia qui audiut dicente
Beati paupes spu qm ipoz
est regnu celoru / Non eos
regn estiment sola celestia
possidere qui ea sola audiut
in promissione / possident et
terrena / Equidem tanqm ni
chil habentes sed et omia pos
sidentes / non medicantes ve
mi seci sed vt deum possidens
eo pro certo magis deum
quo minus cupiat / Denqz fide
li hoim totus mundus diuitia
rum est / Totus plane qua
tam aduersa qm prospera
ipius eque omia seruiut ei
et cooperant in bonu / Ergo
auarus terrena est sitit vt
mendicus fidelis cotemnit
vt dns / Ille possidendo me
dicat / iste contemendo ser
uat / Discite a quo uis eoru
qui insatiabili corde lucris
temporalibus inhiant / quidna
de hys sentiat / qui sua ven
dentes et dantes paupibus
regna celoru pro terrena
mercant subia / Sapiens agnit
net ne pretiu dubio respon
debit sapienter / Quere ite
tuc qd approbat ipe non furt
non possum inquiet / Quae
profecto qua dna auaritia
non permittit / quia liber no
est / quia non sit sua q pos
sidere videtur / Sed nec ipse
sibi uacuus si vere tua sub ex
pendat ad lucra et pro terris
celestia cómutato Si no va
les facere te pecuie tue non
dnm esse sed seruu / custode
non possessorem / Denqz et
conformatus ecrumpne tue in
qm dns serue sue / Du quo
ille illi merito congaudet tuu
denti et dolenti cdolet / Tu
quoqz tum cecidisti tuo mar
supio cressus paciter animo
et tum decidisti decressus /
Nam et contra hec tristia
tum illud eximunt / et letitia
solucis aut forte supbia insta
cis tum impletur / Hoc ille
Nos vero sponse eucemus
emulaci libertate atqz con
stantia que sit bn instituta
in omnibus / et erudita corde
in sapia sint habundate sint
et penurie pati / Cum se co
gunt trahi / ostendat quid desit

59